

ще станешъ и ты истинскій Волскій като него.

— Истинскій Волскій като него! Защо мя псувашъ и ми подмѣташъ че родѣтъ ми има нуждѣ за да ся омые отъ една хулѣ, отъ коѣто азъ безъ друго ще го омыѣ, като ся отиѣниѣ отъ животъ?

— Никой не е турилъ на умъ нито да тя псува, нито да тя затрие сега за сега, каза му келонелтъ на трѣгваніе. А пакъ нѣма нѣщо и да ны кара да бързамы. Помысли си.

Слѣдъ нѣколко дена келонелтъ дойде пакъ при него, и, — примысли ли си, каза, какво ще правишь?

А той го улови за рѣкъ, и като го отведе въ единъ кѣтъ на тъмницѣтъ, показа му единъ надписъ, който незнаенъ нѣкой бѣ писалъ на стѣнѣтъ по латински: „И сладко и прѣкрасно е да ся умрѣ за отечество.“

— Работата е да си изберешъ или о-прощеніето или заточеніето въ Сибирь.

— Кога ще трѣгнѣ за Сибирь? Готовъ съмъ.

— Заповѣда ми ся да ти прѣдамъ тѣзи запискѣ... земи ѣ... Що тя е страхъ?